

การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโชคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

A Study of English Communication Competencies of Teachers of Chokchai Hathairaj School Under the Office of the Private Education Commission

กนกรัตน์ ช่องสมอ¹ ดร.สนั่น ประจงจิตร์² รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารณณ์³
Kanokrat Chongsamore¹ Dr.Sanan Prachongchit² Assoc.Prof. Dr.Wisut Wichitputchraporn³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโชคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประชากรครูที่ศึกษา จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโชคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากลำดับ การปฏิบัติจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม โดยครูใช้สำเนียงได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและสังคม มีสมรรถนะในระดับปานกลาง
2. ด้านกลวิธีการใช้ โดยครูมีวิธีการในการรับ - ส่งสารเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มสนทนาหรือผู้รับสาร เข้าใจความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะสื่อ มีสมรรถนะในระดับปานกลาง
3. ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับการคิด โดยครูมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ สอดคล้องตรงตาม รูปแบบการใช้ภาษา มีสมรรถนะในระดับปานกลาง
4. ด้านภาษาศาสตร์ โดยครูมีใช้ความรู้ความเข้าใจความหมายของภาษาอังกฤษ มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate English communication competencies of teachers at Chokchai Hathairaj School under the Private Education Commission. A population of 150 was teachers of this school. The tool used in this study was a questionnaire, constructed by the researcher. The data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, and levels of competencies.

คำสำคัญ: สมรรถนะครู สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

¹ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Master of Education Program in Faculty Educational Administration Kasetsart University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{2,3}Associate Professor in Faculty of Education Kasetsart University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กนกรัตน์ ช่องสมอ, kanokrat.cho@ku.th

รับเมื่อ 2 มีนาคม 2564 แก้ไข 27 เมษายน 2564 ตอปรับ 29 เมษายน 2564

The results of this study showed that the overall English communication competencies of teachers at Chokchai Hathairaj School under the Private Education Commission was at the moderate level. All four competencies, overall ratings were at the moderate level each, were ranked from the top as:

1. socio-linguistic competency, from which the item of teachers had accent suitable to context, culture, and society, was ranked the highest;
2. strategic competency, from which the item of teachers had sending-receiving strategies which yielded better understanding as was aimed, was ranked the highest; 3) connection with language structure and thinking competency, from which the item of teacher had ability to link different messages compatible with language patterns, was ranked the highest; and 4) linguistic competency, from which the item of teachers understood meaning of the English language, was ranked the highest.

Keyword: Competency, English communication competency

ภูมิหลัง

โลกในปัจจุบันมีความก้าวหน้าที่เรียกได้ว่าอยู่ในสถานะที่มีสิ่งเข้ามาครอบงำมากมายทั้งเทคโนโลยีที่ก้าวอย่างรวดเร็ว โดยใช้ชีวิตแบบใหม่ New Normal รวมถึงสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อปรับให้เข้ากับอิทธิพลที่มีผลต่อมนุษย์ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้พูดมากที่สุด ไม่ใช่แค่เพียงในประเทศเจ้าของภาษาเท่านั้น ยังรวมถึงการใช้งานของประชากรในประเทศที่มีอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และบริการด้านการศึกษา แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการดำรงชีวิต การพัฒนาตนเอง พัฒนาองค์กร ตลอดจนการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคตข้างหน้า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กระทั่งวงการศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้การเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้เป็นรายวิชาที่ใช้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหวังผลที่จะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะในการสนทนาที่ผู้ส่งสารสามารถสื่อความ และผู้รับสารสามารถเข้าใจ ตอบสนองความต้องการของผู้ส่งสารได้ การใช้ภาษาอังกฤษให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์และแนวทางการยกระดับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ยังเข้ามามีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ หลักสูตรสี่ปี โดยกล่าวถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ของบัณฑิต จะต้องมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนแล้ว จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามมาตรฐาน สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา ที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 องค์กรจึงควรมีการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญขององค์กรการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีการนำความสามารถ หรือที่เรียกว่า “สมรรถนะ (competency)” มาเป็นตัวกำหนดขีดความสามารถขององค์กร (กมลชนก ภาคภูมิ, 2556, หน้า 84)

ด้วยโรงเรียนโชดชัยวิทยาราชภัฏตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ทางวิจัยต้องการให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการ Update ข้อมูลข่าวสาร รวมถึงสื่อเทคโนโลยีก็ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น

คำถามการวิจัย

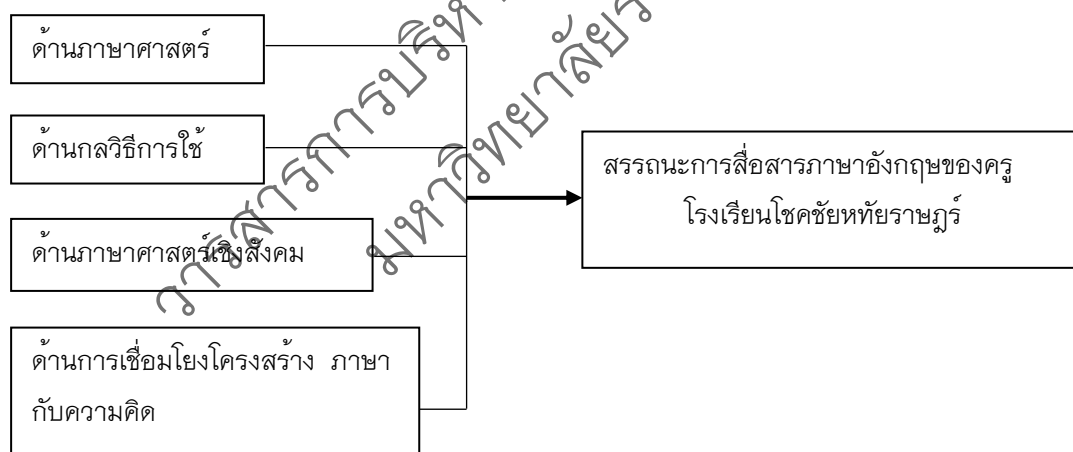
1. สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโศคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นอย่างไร
2. สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโศคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนโศคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันของครูโรงเรียนโศคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ศึกษาแนวคิดของ Canale and Swain (1980, pp. 1 – 47) ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์ (linguistic competence) 2) สมรรถนะด้านกลวิธีการใช้ (strategic competence) 3) สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (socio-linguistic competence) และ 4) สมรรถนะด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด (discourse competence)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและบุคลากรโรงเรียนโศคชัยหทัยราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบโดยมีข้อความถาม โดยมีข้อความถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ทำงานซึ่งเป็นตาราง (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการศึกษามรรณการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู โดยอาศัยแนวคิดของของ Canale and Swain (1980) มีลักษณะมาตราส่วน (Rating scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการขอเก็บข้อมูลและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย จากประธานโครงการปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อนำส่งไปยังโรงเรียนที่ทำการศึกษา

2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังครูในโรงเรียนโชดชัยวิทยารายบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 150 ฉบับ และดำเนินการติดตามและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากประชากร 150 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 มาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

การวิจัยสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ สี่ด้าน ได้แก่ ด้านภาษาศาสตร์ ด้านกลวิธีการใช้ ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับการคิด ดังนี้

1. การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู รวมทุกด้าน ในภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47, \sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ

ปานกลาง เป็นอันดับสูงสุด ($\mu = 3.23, \sigma = 0.69$) รองลงมาคือ ด้านกลวิธีการใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.16, \sigma = 0.70$) ส่วน ด้านภาษาศาสตร์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\mu = 3.12, \sigma = 0.77$)

2. การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12, \sigma = 0.77$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูมีเข้าใจความรู้ความเข้าใจความหมายของ ภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสูงสุด ($\mu = 3.31, \sigma = 0.91$) รองลงมาคือ ครูมีทักษะ การออกเสียงหนัก-เบาให้ได้รับความหมายในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29, \sigma = 0.97$) ส่วนครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\mu = 2.86, \sigma = 0.81$)

3. การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านกลวิธีการใช้ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\mu = 3.16, \sigma = 0.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูมีวิธีการในการรับ – ส่งสารเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มสนทนาหรือผู้รับสาร เข้าใจความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะสื่อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสูงสุด ($\mu = 3.30, \sigma = 0.82$) รองลงมาคือครูมีวิธีการที่หลากหลายในการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27, \sigma = 0.78$) ส่วนครูใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสาร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\mu = 3.02, \sigma = 0.80$)

4. การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23, \sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูใช้สำเนียงได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและสังคม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสูงสุด ($\mu = 3.30, \sigma = 0.83$) รองลงมาคือ ครูมีความรู้ความเข้าใจระเบียบปฏิบัติทางสังคมการใช้ภาษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27, \sigma = 0.80$) ส่วน ครูมีความรู้ความเข้าใจมุมมองสังคมที่แตกต่าง เพื่อการปฏิบัติตามระเบียบทางสังคมที่เหมาะสม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\mu = 3.10, \sigma = 0.76$)

5. การศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13, \sigma = 0.81$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ สอดคล้องตรงตาม รูปแบบการใช้ภาษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสูงสุด ($\mu = 3.18, \sigma = 0.84$) รองลงมาคือ ครูมีความรู้ความเข้าใจการใช้คำเชื่อมที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13, \sigma = 0.96$) ส่วน ครูมีความรู้ความเข้าใจสรุปใจความของการใช้ภาษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\mu = 3.12, \sigma = 0.84$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู โดยภาพรวมทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17, \sigma = 0.69$) อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่จบการศึกษาเอกที่ตนเองจบมา และงานธุรการอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสาร ด้วยภาระหน้าที่ความรับผิดชอบงาน ทำให้โอกาสในการหาความรู้ภาษาอังกฤษนั้นน้อยลง เช่น หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และการฝึกฝนในแต่ละทักษะ (การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน) ครูส่วนใหญ่การศึกษาจากสาขาอื่น ไม่ใช่จบวิชาภาษาอังกฤษและขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ขาดแรงจูงใจในการเพิ่มพูนสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และพบว่าสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ซึ่งเป็นลำดับต่ำสุด ($\mu = 3.12, \sigma = 0.77$) อาจเป็นเพราะยังขาดทักษะการพูดสื่อสาร การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคในการโต้ตอบหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ยังไม่เป็นที่รู้จักและไม่เคยสื่อสาร ครูยังเลือกใช้คำศัพท์แบบง่าย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ประคอง ยุคะลังและคณะ (2558, หน้า 45 – 46) ได้ทำการวิจัยจัดทำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีวุฒิที่ไม่ตรงกับสาขา จากผลการวิจัยพบว่า ครูมีปัญหสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน โดยด้านความรู้และด้านทักษะ ในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านคุณลักษณะมีปัญหาอยู่ในระดับมาก จากการประชุมสนทนากลุ่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้เหตุผลว่า ครูมีระดับความรู้ไม่พอในเรื่องของภาษาศาสตร์ และการนำมาใช้อย่างถูกต้อง ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการพูดเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น มีปัญหาด้านการออกเสียง ส่วนปัญหาด้านคุณลักษณะ ครูยังไม่มีเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากกลัวการผิดพลาด ไม่มั่นใจในข้อมูลหรือข่าวสารที่สื่อออกไปว่าจะสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงมีทัศนคติที่ไม่ดีกับภาษาอังกฤษ ส่วนแนวทางในการพัฒนา พบว่าการสอนงานระบบที่เลี้ยงและการอบรมจะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูต้องการ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรมีความหลากหลาย เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ครอบคลุมสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษทั้ง 3 สมรรถนะ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบแนวทางในการพัฒนาและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินงานตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (PAOR) 2 วงรอบ ภายใน 3 เดือน พบว่าจะเน้นเฉลี่ยสมรรถนะด้านความรู้ของกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น มีพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ชูมา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันบุคคลในสังคม ต้องติดต่อสื่อสารและดำเนินกิจกรรมมากขึ้น และภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการหา ข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้น จึงจำเป็นที่ จะต้องเร่งพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้จะพูด ภาษาอังกฤษได้ต้องมียุทธศาสตร์ 4 อย่าง คือ 1) รู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) รู้ด้านสังคม เช่น การใช้คำการสร้างประโยคได้เหมาะสม 3) ใช้อารมณ์ โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมาย ด้านการพูด และเขียน 4) ใช้อารมณ์ในการสื่อสาร และต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการพูดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้พูดภาษาอังกฤษควรมีกลวิธีการสื่อสารหลายประเภทที่สามารถเลือกใช้ให้ เหมาะสมในการสื่อสาร

2. ผลการวิจัยสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 312$, $\sigma = 0.77$) แสดงให้เห็นว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ รู้จักการสะกดคำ การออกเสียงหนัก-เบา ได้ถูกตามฉบับของเจ้าของภาษา รู้จักการนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้องตามบริบท ตามสถานการณ์ เข้าใจโครงสร้างประโยค และการนำคำศัพท์ไปเขียนเป็นประโยคสื่อความหมายได้ เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ด้านภาษาศาสตร์ ที่ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ อยู่ในระดับต่ำสุด ($\mu = 2.86$, $\sigma = 0.81$) อาจเป็นเพราะ ครูขาดทักษะการเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ สอดคล้องกับ Celce-Murcia (1995, หน้า 5 - 35) ได้เสนอ กลยุทธ์ในการใช้ตรรกะและการวิเคราะห์ที่ช่วยให้เรียนรู้ภาษาใหม่ผ่านโครงสร้าง การสรุป การจดบันทึกย่อ การจัดระเบียบ เช่น การเขียนเพื่อ ขอข้อมูล การเขียนจดหมาย การเขียนบอกลำดับเหตุการณ์ การเขียนเพื่อแสดงความยินดีและการเขียนเพื่อแสดงความเสียใจ การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ การเขียนเพื่อเสนอแนะ การเขียนเพื่อการสมัครงาน การเขียนจดหมายตอบรับ

3. ผลการวิจัยสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านกลยุทธ์วิธีใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.16$, $\sigma = 0.70$) แสดงให้เห็นว่าครูมีวิธีที่หลากหลายในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีกระบวนการ และเลือกใช้การสื่อสารอย่างเหมาะสม แก้ปัญหาการสื่อสารเฉพาะหน้าตามสถานการณ์ได้โดยอัตโนมัติ เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า และด้านกลยุทธ์วิธีใช้ครู ใช้กลยุทธ์วิธีใช้ในกลยุทธ์การพัฒนาการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำสุด ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.80$) อาจเป็นเพราะ ครูขาดการหาความรู้เพิ่มเติม ขาดการอบรมอย่างต่อเนื่อง และครูส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาภาษาอังกฤษโดยตรง การสื่อสารจึงเป็นการพูดภาษาไทย และยังเกิดความไม่มั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษเลยไม่กล้า และกลัวที่จะสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ ญรรพร มูลอำคา (2560, บทคัดย่อ) สร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใน 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะ

การพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน และรูปแบบในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลวิธีในการสื่อสารต้องใช้กลยุทธ์เพื่อเรียนรู้ภาษาใหม่ ทำให้เกิด พฤติกรรมที่เจาะจงหรือกระบวนการคิด และสอดคล้องกับ นันทิยา ดวงภูมิเมศ และคณะ (2559 หน้า 37-38) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษของคนไทย โดยเริ่มจากการสร้างความมั่นใจในความรู้ภาษาอังกฤษให้กับครู สร้างแรงจูงใจในการสอน แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เทคนิคการสอนแบบ TBL และ การประยุกต์สาระท้องถิ่นเพื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมีความเชื่อมโยงกับชีวิตของผู้เรียน สำหรับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ลักษณะของสื่อที่ใช้ในการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-learning) สำหรับการฝึกทักษะการฟัง (ฟังเพื่อจับ ใจความ ฟังเพื่อการสนทนาโต้ตอบได้ ฟัง เพื่อการวิเคราะห์) พูด (พูดโต้ตอบในหัวข้อทั่ว ๆ ไป พูดอธิบายเหตุการณ์ ทิศทางและตำแหน่ง) อ่าน (อ่านเพื่อจับใจความ อ่านบทความ อ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ) เขียน (เขียนบอก ลำดับเหตุการณ์ เขียนบทความวิชาการ และเขียนเพื่อการเสนอแนะ) โดยมีเงื่อนไขของผู้ใช้สื่อชุด ฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น การให้เวลา ความตั้งใจ ความมีวินัยในการใช้สื่อ เป็นต้น

4. ผลการวิจัยสรุประดับการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.69$) แสดงให้เห็นว่าครูเข้าใจการรูปแบบการใช้สำเนียง ภาษาในการสื่อสารในที่ที่เหมาะสมตามสังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างได้พอสมควร ตลอดจนการใช้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นหู หรือบางคำเป็นศัพท์ยาก จึงเป็นการลำบาก ในการสื่อสาร เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจมุมมองสังคมที่แตกต่าง เพื่อการปฏิบัติตามระเบียบ ทางสังคมที่เหมาะสม อยู่ในระดับต่ำ ($\mu = 3.10$, $\sigma = 0.76$) ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ในมุมมองและบริบทของสังคม ตลอดจนการปฏิบัติตามระเบียบของสังคม ที่ต้องใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้อง ด้วยความที่ครูมีความกังวล กลัวการพูดที่ไม่ถูกต้อง อาจจะทำให้ ไม่เข้าใจเท่าที่ควร สอดคล้องกับ ของ รุ่งนันทวีร์ เพชรรัตน์ (2554, หน้า 13 - 14) ได้ให้ความเห็นว่าทุกทักษะจำเป็นที่จะต้องรู้ความหมายคำศัพท์ ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถสื่อสารให้หัวหน้างานชาวต่างชาติ ให้เข้าใจได้ การเข้าใจศัพท์ (Vocabulary) มีความหมายได้ว่าเป็นการเข้าใจความหมาย (Semantics) แต่การใช้เพื่อการ สื่อสารให้ได้ความหมายที่ต้องการ การเรียนรู้การออกเสียง (Pronunciation) มีความจำเป็นที่ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ตรงกัน หากผู้พูดออกเสียงผิดจากกฎเกณฑ์การออกเสียง อาจทำให้ผู้ฟังรับสารได้ไม่ครบถ้วน หรือเข้าใจ ไม่ตรงกัน

5. ผลการวิจัยสรุประดับการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิดอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.81$) แสดงให้เห็นว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในการเชื่อมโยงประโยค เรียงลำดับเหตุการณ์ ตลอดจนการเชื่อมโยงความคิดยังมิได้รับการฝึกเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะคำในภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเชื่อมโยง โครงสร้างภาษาคิดที่นำมาใช้กับทักษะการเขียนและการอ่านมากกว่าทักษะการฟัง และการพูด ครูส่วนใหญ่จึงใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ ในการสื่อสาร มากกว่าการสื่อสารที่เป็นประโยคที่มีเนื้อหาซับซ้อน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด ครูมีความรู้ความเข้าใจสรุปใจความของการใช้ภาษาอยู่ในอันดับต่ำสุด ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.84$) อาจเป็นเพราะครูขาดความรู้ความเข้าใจในการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษาคิด ขาดการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง มีโอกาสได้ดูงานหรืออบรมการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาน้อย ทำให้เกิดปัญหาตลอดจนวิธีการ กระบวนการต่าง ๆ ในการสรุปใจความที่ใช้ในการสื่อสารได้ สอดคล้องกับสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ชูมา (2560, บทคัดย่อ) กล่าวว่า ผู้ที่จะพูดภาษาอังกฤษได้ต้องมีองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ 1) รู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) รู้ด้านสังคม เช่น การใช้คำการสร้างประโยคได้เหมาะสม 3) รู้การใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมาย ด้านการพูด และเขียน 4) รู้การใช้ กลวิธีในการสื่อสาร และต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการพูด และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน กล่าวว่าได้กำหนด มาตรฐานความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง

ข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางดำเนินการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะในการนำภาษาอังกฤษมาใช้งานตามลำดับดังนี้ระดับที่ 1 สามารถพูด เขียน อ่าน และฟังภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น และสื่อสารให้เข้าใจได้ ระดับที่ 2 มีทักษะระดับที่ 1 สามารถพูด เขียน อ่าน และฟังภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ระดับที่ 3 มีทักษะระดับที่ 2 และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานได้โดยถูกหลักไวยากรณ์และระดับที่ 4 มีทักษะระดับที่ 3 และเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ สามารถประยุกต์ใช้ ในงานได้อย่างถูกต้องทั้งในหลักไวยากรณ์และความเหมาะสมในเชิงเนื้อหา และระดับที่ 5 มีทักษะระดับที่ 4 และมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้งใกล้เคียง กับเจ้าของภาษา สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและสละสลวย มีความเชี่ยวชาญศัพท์เฉพาะด้านในสาขาวิชาของตนอย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้น ทางโรงเรียนควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอันดับแรก จัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์ระยะยาว 1 ปี เพื่อให้เป็นกรอบในการดำเนินการจัดการอบรม หรือให้ครูที่มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น หรือจัดเอกวิชาภาษาอังกฤษ มาจัดอบรม ทำเป็น Workshop จำลองสถานการณ์ ใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ หลังเลิกเรียน สัปดาห์ละ 3 วัน เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 3 เดือน โดยลักษณะแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อครูจะได้สอบถามวิทยากรหรือ ครูผู้สอนให้คำแนะนำ พร้อมการพูดและการฝึกเขียนปฏิบัติจริง และหลังจากการทำ Workshop ควรประเมินประเมินผลอีกครั้ง เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ของครูตามแผนการพัฒนาคณาจารย์

1.2 จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านกลวิธีการใช้ พบว่าครูใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้น การพัฒนาคณาจารย์ด้านกลวิธี ควรมีการกำหนดหนดวันที่บุคลากรใช้การสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษ อาทิ ๑-๒ วัน เป็นระยะเวลาตลอดปี และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจอยากเข้าร่วมอบรม อาจอยู่ในแผนการอบรมระยะสั้น ด้านกลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสาร โดยผู้ที่มีทักษะ อาจจะขอความร่วมมือจากครูต่าง หรือเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาภายในโรงเรียน ครูส่วนใหญ่ไม่ได้จบการเอกภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสาร ด้วยสถานการณ์ New Normal ทำให้ครูขาดการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูขาดการพัฒนา ขาดกลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสาร ทั้งด้านการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน ส่งผลกระทบในการเรียนจัดการสอน จึงควรริบดำเนิน เพื่อพัฒนาครูที่สร้างความมั่นใจในความรู้ภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจในการสอนแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีเทคนิคการสอนแบบใหม่ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นต่อไป

1.3 จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจมุมมองสังคมที่แตกต่าง เพื่อการปฏิบัติตามระเบียบทางสังคมที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นควรพัฒนาส่งเสริมบุคลากรให้ ไปศึกษาดูงานต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ เพื่อเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีรวมถึงประวัติศาสตร์รวมถึงกฎระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานความเข้าใจทางความคิดของครูที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ปรับความคิดในสื่อสารภาษาอังกฤษ วิธีที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมได้แก่การระดมความคิด ประสบการณ์ทางภาษา Culture Shock ที่ครูเคย

ประสบ แล้วนำมาวิเคราะห์สถานการณ์ จากนั้นจึงอธิบายที่มาของสำนวน หรืออาจเป็นการชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ชาติเจ้าของภาษา จะทำให้ครูเข้าใจที่มาของสำนวนได้ง่ายขึ้น

1.4 จากผลการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ด้านการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจสรุปใจความของการใช้ภาษากับความคิด ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นการจัดการอบรมทางโรงเรียนให้เน้นการเชื่อมโยงโครงสร้างภาษากับความคิด การพัฒนาโดยจัด Training ให้ครูต่างชาติ เข้ามาสอนให้สำหรับทุกคนในองค์กร และทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกันอาจจะมี one day สำหรับพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อทบทวนให้ครูได้เข้าใจในโครงสร้างทางภาษามากยิ่งขึ้น เมื่อครูมีความรู้ความเข้าใจจากอบรม สามารถต่อยอดการสรุปใจความ การเขียนประโยคและการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้น

1.5 โรงเรียนประสบความสำเร็จและก้าวหน้า ถ้ามีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสถานศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนจึงเห็นความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูจะได้ความรู้ ได้พัฒนาทางด้านภาษา ยังช่วยมีเทคนิคการเรียนการสอน การใช้สื่อ การทำสื่อ Digital ในกระบวนการจัดการการสอน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และรับความรู้ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและมีความเท่าทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์ อีกทั้ง ภาษาอังกฤษสามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเป็นสากลมากขึ้น สถานศึกษาหรือโรงเรียนควรให้ความสำคัญและพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูอย่าง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครู ทั้งสี่ด้าน เป็นการประเมินระดับสมรรถนะด้วยตัวของครูเอง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังไม่ทราบถึงเหตุผลที่ทำให้สมรรถนะนั้นอยู่ในระดับดังกล่าวหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้และการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้หน่วยที่ทำหน้าที่ในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสามารถหารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้ของครู ทำให้ครูมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น

2.2 การศึกษาในครั้งต่อไป แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษควรมีการนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่เป็นการนำไปใช้ในประสบการณ์จริงเป็นหลักสำคัญในการพัฒนา แต่เนื่องจากทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน จึงควรศึกษาเน้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ความเข้าใจ การฝึกฝน การทบทวน มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก ภาคภูมิ. (2556). *การพัฒนารูปแบบสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐมนต์ปวีร์ เพชรรัตน์. (2554). *การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประเมินตำราเรียนในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษของพนักงานสายงานปีโตรเลียมนอกชายฝั่ง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐพร มูลอำคา. (2560). *การศึกษาความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา*.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2559). *แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร*. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*. 3(1); 125 – 137.
- นันทิยา ดวงภูมิ และคณะ. (2559). “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของคนไทยบทสังเคราะห์งานวิจัยมุ่งเป้าหมายด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ”. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*. 35(2).
- ประคอง ยุคะลิ่ง. (2558). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. *วารสารการบริหารการศึกษาฉบับบัณฑิต*. 15; 45-56.
- Canale, M. & Swain, M. (1980). *Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching*. *Applied Linguistics*, (1), 1 – 47
- Celce–Murcia. (1995). *Communicative competence: A pedagogically motivated model with content specifications*. *Issues in Applied Linguistics*, 6(2), 5–35